

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Причард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Манітоба. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ПРО ЗАНЕДБАНИЙ ОБОВ'ЯЗОК.

Много разів помішували ми на сторінках нашого часопису статті, дописи, заклики в справі Української Секції Комуністичної Партії Канади. В них доводилося цілі й завдання партії, її значення, як провідника визвольного руху трудящих мас та обов'язки класово свідомих робітників супроти нього.

Здається, що з цього повинні були зрозуміти наші товариші, котрі визнають себе за класово свідомих робітників, що їхнім першим і святым обов'язком є належати до Комуністичної Партії. Але не можна сказати, що вони скрізь сповняли свій обов'язок.

В тих звідомленнях, що наш часопис отримує про організаційний і освітній рух з різних місцевостей Канади, ще й дотепер дуже мало подається про старання свідоміших товаришів задля основи нових відділів Укр. Секції К.П.К., збільшення членства в старих то-що. Немає ще й відгуку на заклики нашого часопису і Бюро У.С. К.П.К., щоб існуючі вже відділи Секції поназначували своїх кореспондентів для того, щоб писали про їхню працю на місцях.

Занедбання цього обов'язку можна виправдати до певної міри деякими зручностями всім нам причинами: на заході тільки що закінчилися затяжний майнерський страйк; осіння і зимова пора принесла відразу багато роботи в зв'язку з кампанією в користь нашої преси, то-що. Але це все виправдує тільки до певної міри і виправдує тільки тих, що може не багато встигли зробити для збільшення У.С. К.П.К. і її сили та впливу, але в ніякому разі не виправдує тих, що нічого в цьому напрямі ще не зробили.

Є місцевості так на заході, як і на сході — головню-ж на заході — Канаді, де є не тільки одиниці, а гуртки цілі свідомі товариші, які визнають себе за комуністів, але відділів У.С. К.П.К. там немає і ці товариші до партії не належать. Ці товариші виконують навіть деяку потрібну і корисну роботу, що ми визнаємо, але за саму найважливішу — партійну роботу — вони дотепер не встигли.

Цим товаришам ми мусимо щиро і відкрито сказати: соромтеся, товариші, коли денешній закликає, що ви комуністи! Замість собі, що справжні комуністи є членами Комуністичної Партії.

В одному з минулих чисел нашого часопису ми вивчили потребу, значення і обсяг діяльності кожної з наших організацій та вивчили вагу праці членів партії в тих організаціях. Але з цього ясний був висновок і ми опять підчеркуємо його, що праця класово свідомих товаришів в інших наших організаціях не тільки що не виправдує їх з того, що вони не є членами партії, що в них немає відділу У.С. К.П.К. Наоборот, ця праця тим більше з'обов'язує таких товаришів належати до Комуністичної Партії. Хто-ж, іменно, як не ці найсвідоміші робітники, що стоять вперед місцевого робітничого руху, повинні належати до Комуністичної Партії? По друге, які-ж то вони передові, свідомі робітники, коли до Комуністичної Партії не належать?

Висновок з цього, здається, ясний: Товариші, сповніть свій занедбаний обов'язок, не чекаючи більше закликів і упішмих. Ми не викликаємо ні місцевостей, ні назвків, ви їх самі знаєте і знайдете. Бажаємо тільки, щоб нам не довелося знову пригадувати про цей занедбаний обов'язок.

Геть байдужість і недбалість! Хай живе і розвивається У.С. К.П.К.! Хай живе її енергійна праця серед українських трудящих мас Канади!

НАШ НОВИЙ СОЮЗНИК.

З початком цього місяця появилася в Торонто новий часопис в англійській мові "The Left Wing" ("Ліве Крило"), офіційний орган канадської трейд-юніонної меншости, який почала видавати Канадська Секція Трейд-Юніонної Просвітної Ліги. Завданням своїм ставить цей новий часопис не тільки інформувати трейд-юніонних робітників про міжнародний трейд-юніонний рух, чого не роблять офіційні трейд-юніонні органи, контролювані засекреченими реакційними трейд-юніонними урядниками, але також допомогти зробити трейд-юніонній організації дійсним боєм чинником у боротьбі робітництва проти капіталістичної класи і капіталізму.

Як відомо, трейд-юніонні реакційні провідники стараються втримати трейд-юніоніям як прилучив причету до капіталізму. Консеквентно, у боротьбі робітничої класи проти капіталізму, вони тиснуть трейд-юніон на сторону капіталізму. Поборювати цих правих, реакційних провідників і допомогти освободженню трейд-юніон з їхніх лабет та повести їх на ясний шлях класової боротьби, ось завдання, яке ставить собі наш новий союзник, англійський товариш — "The Left Wing".

У першому числі помістили дуже цікаві статті: т. Джека МекДоналда — "Наш часопис і майбутність", т. Тома Мана — "Ситуація в Англії і наш завдання", т. Тима Вака — "Трейд-юніонізм і класова боротьба", т. Джима МекЛаклена — "Майнери будуть боротися з підкомами в рукавицях", т. А. Лозовського — "Найближчі завдання революційного робітничого руху" і цікаві відомості про робітничий рух в різних країнах. Редагує часопис відомий в цілій Канаді і поза її границями енергійний трейд-юніонний робітник т. Тим Бак, котрий црескрасно ознайомлений з трейд-юніонним рухом. Часопис виходить поки що раз в місяць і передплата вносить всего 25 цт. на рік.

Як нам відомо, перше число розіслано на відомі адреси членів всяких робітничих організацій, а зокрема до членів трейд-юніон, з закликом до передлати. Кожний свідомий робітник і кожна свідома робітниця повинні негайно передлати собі цей часопис (адресу знайдете між оголошеннями), а в ньому знайдуть чимало цінного матеріалу і інформацій. Від себе ми бажаємо нашому новому союзникові і товаришові як найкращих успіхів.

МАНІФЕСТ КОМ. ПАРТІЇ КАНАДИ

ДО РОБІТНИКІВ ТРЕТЬОЇ ВАРДИ В СПРАВІ МІСЬКИХ ВИБОРІВ У ВІННІПЕГУ, 1924 Р.

Ком. Партія Канади бере участь в сьогоднішніх міських виборах у Вінніпегу і ставить одного свого кандидата в 3. варді. Робимо це не тому, немовби ми вірили, що робітничі класи са може здобути собі освободження при помочі виборчої урни, але тому, щоб і при дій нагоді вести боротьбу з капіталізмом. Робітничі класи не може надіятися на здобуття і вдержання хоч-би тільки кращих життєвих умов, не говорячи вже нічого про зміну існуючої системи визиску в якій вона терпить, поки диктатура капіталістичної класи не буде замінена владою класів працюючих. Комуністична Партія є за боротьбою робітничої класи проти капіталізму всіма способами; цю боротьбу повинні робітничі класи вести до певної міри своєю заявою протесту проти капіталізму під час цих виборів.

Безробіття є найважливішою справою, яка стоїть цього року перед Вами. Від часу закінчення війни Ваша доля поступово погіршалася. Минулого року Ви зазнали чимало жаху від безробіття, а цього року положення буде ще гірше. Всі ознаки виявляють, що пануюча класна має рішучий намір робити все, що в її силі, щоб зменшити розходи продукції в цілі успішного поборювання своїх конкурентів. (Зверніть увагу на останні відкладання робітників в Сіптарських шапах.) Робітничі класи тільки сама може допомогти собі. Все, що робітничі класи мають, вони тільки завдяки тому, що вимусили вони його від капіталістичної класи. А допомога для безробітних є конечна. Коли капіталізм не може дати робітникам праці, то мусить він дати їм поживу, одягу і мешкання. Це є найконечніший потріб безробітних і вони опять переконаються цього року, що прихильники і представники Ситизенського Комітету не дадуть їм ніякої допомоги. Проти-робітничі кандидати, що виступають перед Вами, та самі, що виступали проти Вас під час страйку в 1919 р., не можуть допомогти Вам у Вашій потребі і Ви на їхню поміч не можете надіятися. Їхні інтереси є протинні Вашим ін-

- 1. Праця, або повне удержання на основі трейд-юніонної плати для всіх безробітних.
2. Усунення так званого "рабського паку" з 1919 р. і право кожного міського робітника і робітничі організуватися та лучитися з центральними робітничими організаціями.
3. Муніципальна власність всіх публічних підприємств з робітничим контролем над ними.

Голосуйте номером 1 на Матвія Поповича, на алдермана в 3-ій варді!

Голосуйте номером 1 на С. Дж. Фармера на мейора! Голосуйте тільки на всіх робітничих кандидатів!

Голосуйте проти Ситизенського Комітету а за своїми робітничими інтересами! Завіть свій протест проти капіталізму!

Значіть свій балот так: Popovich M. 1.

Вінніпегський Міський Центральний Комітет Комуністичної Партії Канади.

За інформацій звертайтеся до приміщення виборчого комітету — в Українській Робітничій Домі, на вулиці Причард і Мекгрегор, або телефонуйте: J. 1465.

"МОРСЬКА ДЕРЖАВА".

Нещодавно було чимало роботи де-яким з наших феєтористів. Трапилось так: На законну вимогу радянського уряду повернути частину колишньої російської флотії, яка плаває, здається, дійсно "без керми й без вітрил" по китайських водах, китайський уряд дав негативну відповідь. Мотив: треба добути згоди залоги цих пароплавів.

І викликало це усмішки, я викликало здивування: що-ж то за залага така? "Самостійна держава на воді", з якою китайський уряд підтримує дипломатичні стосунки чи-що?

І от білопольська газета "Газета Поранна" прирслала сензаційну вістку, яка цілком підтверджує це анекдотичне запитання.

Дійсно, на китайських водах є "самостійна російська держава". Територія її складається з чотирох пароплавів. Населення — з 1,500 осіб — владивостокських буржів, білих офіцерів, козаків і інших, що емігрували в 1922 році... прямо в море й до 1924 р. ще не знайшли собі "тихої пристани".

Уся ця публіка стоїть за "царську Росію" й під її трохколоворним прапором веде своє емігрантське життя в Далекосхідних морях.

Форма влади там, звичайно, монархична. Монарх або диктатор цієї "плаваючої імперії" — генерал Глебов. Він має там же на воді й свою раду міністрів. Цих міністрів "водімперії" трох: продовольчий, внутрішніх справ і закордонних.

Останній заспає всі сусідні уряди "нотами", точно додер-

жучи усіх дипломатичних правил. Його завдання — захищати цілковиту самостійність, незалежність, невіддільність "і прочая, і прочая" "уряду генерала Глебова".

"Плаваюча імперія" не має ні ністра фінансів. Не знає вона й науки, яку добре знали лицарі одної добре нам відомої республіки ("в вагоні директорія, а під вагоном територія"): Тодішні жовтоблакітні лицарі зміла влаштувати в цьому самому вагоні і цілий "монетний двір" у вигляді каші, за допомогою якого випускали в необмеженій кількості "грошові знаки У.Н.Р."

Плаваючі лицарі "російської імперії", очевидно, знають ціну китайським грошам і розуміють, що їх кустанне барохла не може ходити нарівні з продукцією китайської скарбниці. А тому иноді припливають до берега — на підробітки.

Дами та офіцери співають на концертах, танцюють в кабареках портових міст. Моряки та простодушні китайські робітники кидають копійчину за ці перли "чистого" мистецтва.

Прості жовніри з тої "держави", недосвідчені для таких високих професій, носять у портах тятарі.

А иноді вся флотія бере замовлення щодо до перевозки тятарів й громадян.

Звідси — в "водімперії" "державна каса".

От і повна картина цього кольоритного шматка царської Росії, який на світі ніхто не хоче ні визнати, ні прийняти.

3 міжнародного робітничого руху

ГОЛОС ВСЕГРУЗИНСЬКОГО З'ЇЗДУ ПРОФСПЛОК.

Всегрузинський з'їзд профспілок надіслав був Генеральній Раді трейд-юніон Англії такого листа:

"З'їзд профспілок Грузії шле вам братній привіт і найкращі побажання у вашій виборчій боротьбі проти консерватів та лібералів. Одним з найважливіших пунктів, проти якого направлена агітація буржуазних партій, є справа про положення Грузії, через яку лежить шлях до нафти в Баку.

"Ще недавно меншовицькі агенти, з доручення англо-американських та інших нафтових магнатів, намагались влаштувати повстання з метою взяти до своїх рук цей привабливий пункт. Але грузинські робітники та селяне власними силами розбили агента та наймити закордонного капіталу.

"Однак, не виключено можливість повторення такої спроби. Прохаємо вас у вашій виборчій боротьбі уділити уваги грузинським робітникам та селянам, висунувши гасло: "Геть руки від Радянської Грузії!"

УСПІХИ КОМУНІСТІВ.

На виборах до парламенту "вільного міста" Гамбургу — біргершафт — комуністи досягли значних успіхів. Соціал-демократи, навпаки, втратили чимало голосів.

Буржуазні виборці голосували за правими партіями. Дай-націоналі значно змінилися за рахунок народної партії.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ ЗАГРОЗА ФАШИЗМУ.

"Комуністична Партія, це одинокі група в Італії, якої фашистське правительво мусить боятися". Так заявив не хто инший, а сам фашистський диктатор Муссоліні.

Що до так званої комуністичної опозиції, Муссоліні висловився ось так: "Ми переконались на досвід, яке мало значення мають погрози соціалістів. Остаточна загальна акція соціалістів і демократів виявиться тільки в салдууючому парламенті. Але комуністи використовують кожну нагоду для нанесення ударів фашистській владі. Тому то нам треба згрумувати наші сили проти комуністів".

Муссоліні збаг добре загрозу зі сторони обуреного пролетаріату Італії під проводом комуністів, а його слова тільки підтверджують, що Комуністична Партія є одинокою робітничою революційною організацією, що дійсно бореться за освободження робітничої класи, не зважаючи на переслідування, білий терор і великі жертви.

АНГЛІЙСЬКІ МОРЯКИ НА РАДЯНСЬКОМУ МІТНГУ.

В інтернаціональному клубі в Миколаїві проведено мітнг, на якому були присутні моряки з англійських пароплавів. Перший час свого перебування в Миколаїві команда пароплаву байдуже ставилась до всяких мітнгів та зборів, що відбувались в інтернаціональному

клубі. Відвідавши перший раз радянський мітнг, чужоземні моряки змінили своє відношення до інтернаціонального клубу. Увесь вільний час вони проводять там за читанням газет та літератури й беруть участь в розмовах. З великим зацікавленням моряки заслухують доповіді про міжнародне й внутрішнє становище С.Р.С.Р. і заявляють, що в себе в Англії, через кампанію буржуазної преси, у них склалася цілком инша думка про життя Радянських Республік.

З БОРЮТЬСЯ КОМУНІСТІВ ЧЕХОСЛОВАЧИННИ.

На виборах до заводських комітетів гірників Острвського басейну, комуністи одержали 161 мандатів; замість 154 одержалих в 1922 році. Буржуазна преса оцінює наслідки виборів, як "несподіваний" успіх комуністів.

За повідомленням газети "Руде Право", в наслідок напінки на комуністів з боку соціал-демократів, голова одного з заводів, соціал-демократ, ввів комуністичного кандидата Гарока, що претендував на посаду голови в цьому заводі.

Центральний комітет чеської Комуністичної Партії видав наказ до робітників, в який він закликає їх до демонстрацій проти капіталістичної диктатури, жертвами якої за останній час є 30 вбитих і більш 130 поранених робітників у Словаччині та Прикарпатській Україні.

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.

РЕКОРД ЗРАДНИЦТВА Й ПІДЛОТИ.

"Скажемо щиро й відкрито — ні один поляк не шанував би того українського професора, що згодився-б викладати в такому університеті, як краківський — вигукнула, нарешті, слухняна овечка, — газета польських угодівців "Роботник". Властива цим валаамським ослиям риса — підносити свій голос лише доті, коли вже час "камінням вопіяти" про яке небузд безглузда чи жахливу протизаконність якогось винку.

Таке визнання "Роботника" зайвий раз стверджує лише те, що всі докази за і проти вже вичерпано, що дійсно в жалдо-го Поляка нема ні крихти поваги до України, які згодні на заснування українського університету у Кракові. Без цього "Роботник" ніколи не зважився-б на таку рішучу заяву. Так само і Станіславів.

Хіба-ж не зрозуміло для всіх, навіть і для пеевсовців, що заснувати університет у місті, де нема ніякого культурного життя, де в культурній галузі панує "держимордовська" сваволя вищ-воєводи де Логеса, — це просто знущання з української культури, з українського народу?

І більше — в яке невиласне багно перед усім світом втлює свою власну культуру польський уряд, захищаючи її суто-поліцейськими методами, якої ганьби, навіть з погляду польських націоналістів, заслуговує уряд, котрий захищає культуру свого народу тим, що нівечить культуру інших народів, не дає їм розвиватись там, де вони розвиваються логікою життя та історії.

"Тому я так ненавиджу й зневажаю польських націоналістів, що вони мало вірять в ніч польської культури", — маче-б то парадоксом закінчується пелесівська передова стаття, дуже далека від чогось революційного, від соціалізму, стаття типове націоналіста, який не йде в націоналістичному запалі так далеко, як ті, що цілком віддають свою-ж національну культуру під опіку поляца.

І за це автор статті дістає собі від офіційних націоналі-

стів з газети "Жец Посполіта" обвинувачення в нецугті та закид у тому, що "тепер українські агітатори будуть посилятися на цю статтю, як на доказ, що польська культура зовсім не стоїть вище української".

Так зовсім сліпі націоналісти оповиті невимовним переляком за свою культуру, спережачуться теж з націоналістами — не зовсім сліпими, а лише кривими!

Що в цей час роблять галицькі Українці? Теж сперечаються? Здавалось-б, що це неможливе, здавалось-б, що тут усі Українці — і Галичане, і Українці з жовто-блакітного емігрантського табору, і праві, і "ліві", мусіли-б коротко та ясно сказати: "Львів", і на цьому кінчити дискусію. А далі мовчки чекати вирішення польського уряду, поскільки вони, взагалі, згоджуються на існування з зав'язаним ротом та на дарунки з не дуже щедрої для них панської руки.

Проте, на радість усім прихильникам польсько-поліцейської культури галицький учений Томашівський вирішив не мовчати й через львівське "Діло" почав обругувувати й виправдувати сучасний стан речей, стан стояння на задніх ніжках перед панським столом.

Насамперед він рішучо одкидає можливість будь-яких надій на Радянську Україну. "Той, хто доводить, що за нас працює... Радянська Україна, той або нічого не знає про те, що там робиться, або свідомо бреше" — заявляє "шагвовий" учений і запитую: "Як з рещтою може один край працювати за другий?" Цим він о-статочно хоче знищити думку про єдність українського народу, хоче довести, що Східня Галичина й Україна — цілком ріжні, нічим не зв'язані країни.

Коли наша Україна може самостійно вирішувати свої національні й культурні справи, то, очевидно, Галичині вже доля судила бути під польським паном. Польське панування — це втілений ідеал ученого Томашівського.

Висновок цієї "реальної людини", як називає польська преса, добродія Томашівського такий: треба заснувати університет у Кракові. До

чого висновку він прийшов, як визнає та-ж сама преса (газета "Жец Посполіта"), "бо добре розумів, що польське суспільство не згодиться у українській університет у Львові".

Є якась міра людського падіння, людської підлоти. Але д. Томашівський перейшов усі межі огидного підлабузовування до польського уряду! Його підтримала редакція "Діла", вистіпавши його статтю.

Навіть у польського соціал-зрадницького "Роботника" у-вірвався терпець. Навіть він поставив питання про можливість пошани до українського професора, який викладає в краківському університеті. Він питає, чи є взагалі, такий професор?

І під час ганебного торгу за місто для українського університету вийшов Українець Томашівський і сказав: — Ось я! Пляйте мені в обличчя! Дійсно, немає між людської підлоти та зрадництва.

Ф. Якубовський.

СМЕРТНИЙ ПРИСУД.

Польовий суд у Білостоці, присудив до смертної карі селянина Савіцького, що його обвинувачували в участі у партизанських загонах.

Президент Войцеховський відхилив прохання Савіцького о помилування. Присуд виконано.

НАПАД ПОВСТАНЦІВ НА КОРЕЦЬ.

Варшавські жидівські газети повідомляють, що селянський партизанський загін напав на місто Корець (коло Рівного). Міська військова залага, витиснена повстанцями із міста. Редакції азначують, що відомості ці ще не перевірені.

ОТАК БОРЮТЬСЯ З УКРАЇНЦЯМИ.

У зв'язку з нападом на пошту біля Львова польська поліція затримала Петра Сайкевича. Поліцейське розслідування стверджує, що на пошту напала преса, добродія Томашівського такий: треба заснувати університет у Кракові. До